

4

2007. ÁPRILIS

RÓZSAFA TÖVÉBŐL
RÓZSAVIZET HOZTAM...

Szivárvány

JÁNKY BÉLA

Április – légy okos

Ha ugratnak áprilisban,
ne ugorj.
Aki bedől áprilisban,
megbotol.

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

Április

Kati néni rajzban
mesélt el három
áprilisi tréfát. Te
mondd el szóban, kit
mivel ugrattak be.

Meleg is. Hideg is.
Bolondozik április.
De mirajtunk túl nem jár,
Úgyis tudjuk – jön a nyár!

NEMES NAGY ÁGNES

Lila fecske

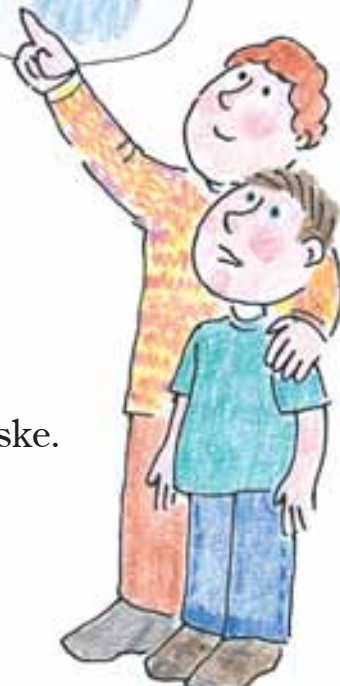
Piros dróton ült a fecske.
Piros dróton lila folt,
mert a fecske lila volt.

Ült a dróton egymagában,
ibolyaszín kiskabátban,
lila volt a háta, szárnya,
földre hullott lila árnya,

gyufa-vékony, lila lábon
áldogált a piros ágon,
lila volt a szeme csíkja,
lila, mint a
lilatinta.

Április volt, jött az este,
meg se mozdult az a fecske.
Április volt, április,
én hagytam ott végül is.
Lila csőr,
lila toll,
most is ott ül valahol.

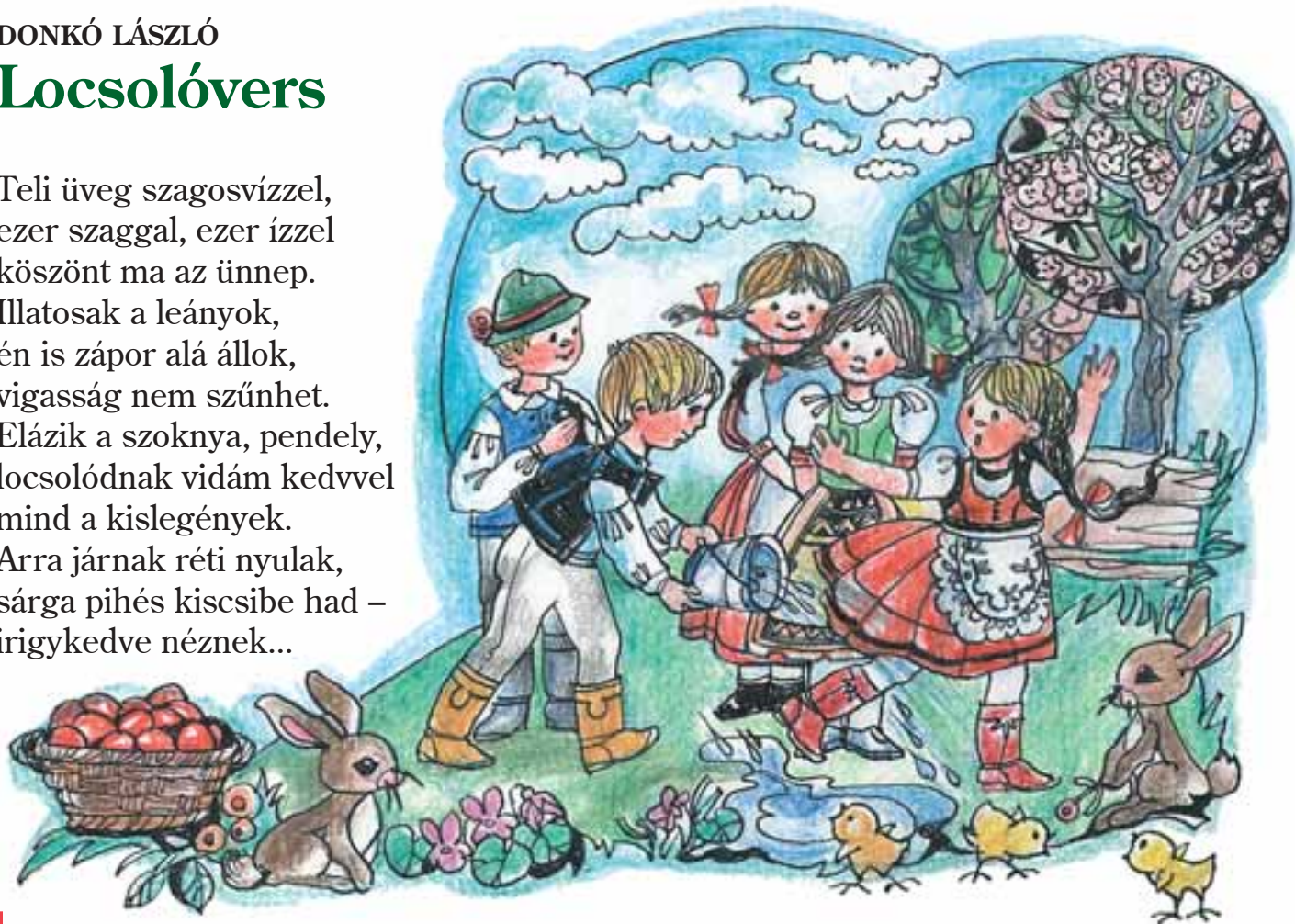

MÜLLER KATI rajzai

DONKÓ LÁSZLÓ

Locsolóvers

Teli üveg szagosvízzel,
ezer szaggal, ezer ízzel
köszönt ma az ünnep.
Illatosak a leányok,
én is zápor alá állok,
vigasság nem szűnhet.
Elázik a szoknya, pendely,
locsolódnak vidám kedvvel
mind a kislegények.
Arra járnak réti nyulak,
sárga pihés kiscsibe had –
irigykedve néznek...

TÓTH ÁGNES

Várakozás

Sül a kalács, fő a leves,
rétes is lesz, szép leveles.
Töltött bárány, rántott szelet,
kicsi Sári örül, nevet.
Piros tojás van a tálban,
lila virág a vázában.
Bársony ruha kicsi Sárin,
ki aggódva áll a sámlin,
úgy kukucskál az ablakon,
locsolóit várja nagyon.
Várja, mert ha meglocsolják,
nagyobb nő, mind azt mondják.
S ha megnő, örül majd Sári,
lába alá nem kell sámli.

Boldog, vidám
Húsvétot kívánunk!

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

LELKES MIKLÓS

Tojás Péter, Tojás Pál

Közeledett a húsvét. Szilvike, az öreg varázsló kis unokája éppen a konyhaablak alatt játszott. Az ablakon át hallotta, amint nagyapja

a bűvös versikéket gyakorolja: hol a tojásokat keltette életre, hol a lisztes-zacskót, a cukortartót vagy a teafőzöt. Nézett a nagy üveg méz: minek neki láb, meg kéz?!

A tojásoknak ezt parancsolta:

Tojás Péter, Tojás Pál!
Nyuszi úrhoz siess már!
Hagyd, hogy a nyúl kifessen!
Gyere vissza díszesen!

Már szaladt is a két tojás. Tehették: lábuk, kezük nőtt, sőt száj és két huncut szemecske is megjelent rajtuk.

Délután Szilvike egyedül maradt a konyhában. Ő is kipróbálta a varázsigt, de nem emlékezett rá pontosan, ezért így szavalta:

Tojás Péter, Tojás Pál!
Nyuszi úrhoz siess már!
Nyuszi tojás kifessen!
Fusson a nyúl díszesen!

Kirohant a konyhából a két tojás, be a szobába festékekért, ecsetekért, és ki a kertbe, majd a mezőre! Tojás Péternek Nyúl Berci, Tojás Pálnak Nyúl Vencel akadt az útjába. Rá-

ugrottak a két szerencsétlen nyuszi hátára, festgették a bundájukat kutya-futtában, akárcsak mondani nyúl-futtában.

Hiába tiltakoztak a nyulak:

Nyuszira kent tojásfesték?!

Világ vége! Rendetlenség!

Róka, medve a szád tátod?

Nem csoda! Ilyet ki látott?!

Rohant, panaszkodott a két nyuszi hegyen-völgyön keresztül, árkon át, bokron át. Egyiken Tojás Péter lovagolt, a másikon Tojás Pál. No, éppen húsvét hétfő lett, amire beértek a faluba. Nyúl Bercin fekete csíkok és piros sapka éktelenkedett. Nyúl Vencel kékpettyes nyuszi lett sárga övvel, zöld fejrevalóval.

A két csúffá tett nyúl Csinoska Ilonka udvarán keresett menedéket. Három locsolkodó legény éppen öntözgette Ilonkát illatos levendulavízzel, hogy el ne hervadjon. Tojás Péter, Tojás Pál gyorsan egy tyúkanyó mögé bújt, a két lihegő nyuszt viszont elkapták a legények, és Ilonkának ajándékozták.

A kislány megfürdette, megszáritotta, és

szabadon engedte őket.

A két tojás pedig elindult vissza, a varázsló házához. Útközben egy festőművésszel találkoztak, aki Péterre a nyúlkirály, Pálra pedig a nyúlkirályné arcképét pingálta. Ma is ott pom-páznak Szilvike konyhaszekrényében, aki azóta már megtanulta nagyapjától az összes varázsigét.

SZÉKELY GÉZA rajzai

TOMPA GÁBOR

A dzsungel bolondja

Ez a csimpánz
csupa színház:
duzzogó és nevető,

dzsungel-ügyben
népszerűtlen
színész-mágus-gyerek ő.

Tükröt tart az
oroszlánnak,
még ha ellene is támad,
szaltó közben magyaráz:

„Borzolhatja bősző sörényét
rettegésben tartva népét –
őt is leveri a láz.”

GYÁRFÁS ENDRE

A majom

Én a majmot majmolom,
ő meg engem emberel.
Mi lesz ebből? Nem tudom,
bár igencsak érdekel.
Addig-addig majmolom a majmot:
én leszek a fáramászó bajnok.
Addig-addig utánoz ő engem,
míg suliba nem megy én helyettem.
Szőrös fejét majd szétveti
a nagy tudomány,
nekem pedig nem marad,
csak kókusz és banán.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

LELKES MIKLÓS

Hókusz Pókusz

Hókusz Pókusz Kampulórusz
fura figura.

Bal zsebéből kikandikál
egy csöpp kis kutya.

Jobb zsebében cica alszik,
icikepici:

álmában a kiségerkét
elkapja, viszi.

Kis kutyából a buzgóság
folyton kiugat:

– Vau! Vau! Jóemberek,
adjatok utat!

Az én gazdám a hipphoppos!
Látja, aki lát:
varázsolhat, csak úgy zsebből,
cicát és kutyát!
Hókusz Pókusz Kampulórusz
büszkén menetel:
nem mondhatja senki, hogy ő
kutyának se kell!

VÁGD KI

a képkockákat, és keresd meg a helyüket a 17. oldalon levő hálóban!

B-1

C-3

D-2

A-3

C-2

A-1

B-2

D-1

D-3

B-3

C-1

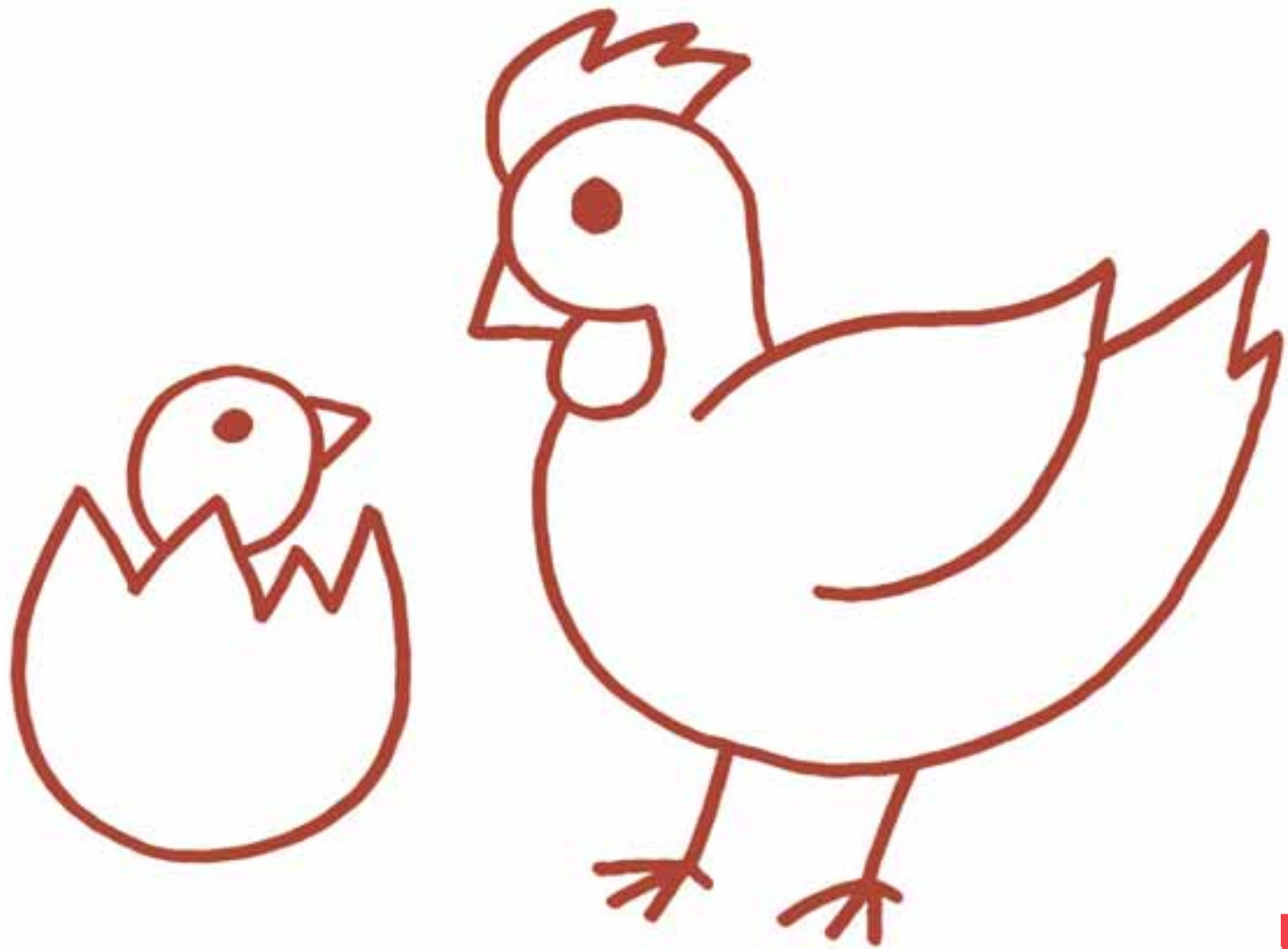
A-2

Színezd ki a rajzot.
Kend be az alapot ragasztóval, és nyomkodd rá az apróra tépett vagy galacsinná sodort színes szalvétát.

Beküldték a szatmárnémeti
Bálcescu-Petőfi Iskola tavalyi
negyedikesei.

Korán reggel útra keltem,
Se nem ittam, se nem ettem.
Tarisznya húzza a vállam,
Térdig kopott már a lábam.
Bejártam a fél világot,
Hogy megöntözsem e virágot.
Piros tojás, fehér nyuszi,
Locsolásért jár egy puszi.

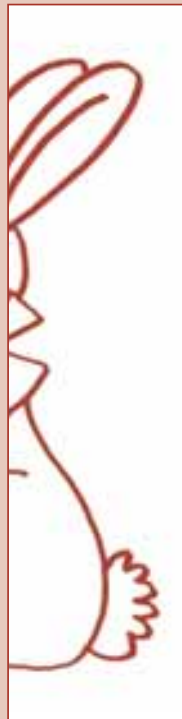
Beküldte Harkel Helga,
Szatmárnémeti

Most indulok
locsolkodni,
szép rózsámat
megöntözni,
nem hagyom,
hogy elhervadjon,
piros tojást
nekem adjon.

Beküldte
Roszpapa Dávid,
Szatmárnémeti

**KERESD
MEG,**

melyik képecske
egészíti ki a csonka
nyuszt?

Gyertek, lányok, játszani!

Fiúk, lányok egyszerű kézfogással, sétaléppéssel haladnak körbe.

A fiúk kezdik az éneket: „Gyertek, lányok, játszani...”, a lányok kérdezik:

„ugyan mit játszani?” Tovább éneklük együtt.

Az utolsó szóra: „csüccs”, nagyot kiáltanak, és mind leguggolnak. Aki elkésik, az kifelé fordul, s úgy játszik tovább. Addig tart a játék, amíg mindenki kifelé nem fordul.

Gyer-tek, lá-nyok ját-sza- ni, ját- sza- ni, u-gyan mit ját-

sza- ni? Csi- cse- ré- ket, bugy- bo- ré- kót,

ró- zsa- szí- nú vaj- ba- rac- kot, csüccs!

Kedves gyerekek, óvó nénik, tanító nénik, tanító bácsik! Nagyon örülünk annak, hogy sok iskolában a kicsik, a Szivárvány olvasói is együtt ünnepelték a nagyobbakkal a Napsugár 50. születésnapját, énekeltek az udvaron a gyertya körül, fényképüket, üzenetüket beragasztották az emlékkönyvbe vagy elküldték a szerkesztőségbe. 50 évig lesz, mit nézegetnünk, olvasgatnunk. Köszönjük mindenki levelét: **Dandé Beáta**, Margitta; **Pásztor Szilvia**, Aranyosegerbegy; **Farkas Hanna**, Nagybacon; **Mészáros Csaba**, Nagyvárad; **Szombatfalvi Tünde Alida**, Kissolymos; **Vágási Hunor**, Rugonfalva; **Demény Zsófia**, Farkaslaka; **Ferencz-Zorgel Botond**, Marosvásárhely; **Pál Dávid**, Marosújvár; a **marosvásárhelyi** 10-es és 19-es Napközi; a **nagyvárad** evangélikus Óvoda német csoportja; a **csíkszentdomokosi** 6-os Óvoda, a Márton Áron Iskola I. A; a **székelyudvarhelyi** Bethlen Gábor Iskola I.; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E.; a **szatmárnémeti** Brâncoveanu Iskola II. C osztálya; a **somlóújlaki** I-II.; a **völcsöki** I.; a **pákéi** II. osztály.

KÖSD ÖSSZE

a pontokat!

SZÍNEZD KI

a rajzot!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

Vágd körül a kártyát, óvatosan vágd ki a tojás pöttyözött részeit. Hajtsd kettőbe, írd rá húsvéti jókívánságot, és – szerezz örömet vele valakinek.

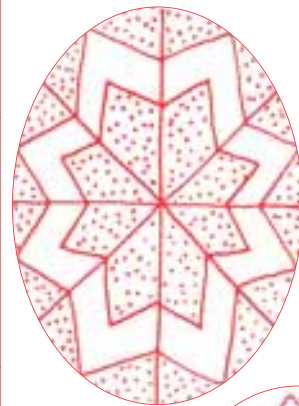

	A	B	C	D
1				
2				
3				

FESD KI

pirossal a tojásokat fehérén
hagyva a mintájukat!

KERESD MEG

a 10. oldalról kivágott
képdarabkák helyét,
és ragaszd be a hálóba.

HÚZD ÁT

azokat az eszközöket,
amelyeket Csipikéék
nem használnak.
Vajon miért nem?

Kedves gyerekek,
óvó nénik, tanító
nénik, tanító bácsik!

Az utolsó bélyeggel
teljes lett Csipikéék
lakodalmi képe.
Ne felejtsetek ráírni a
neveteket, az óvodát
vagy iskolát,
a csoportot vagy
osztályt, a települést.
Közös borítékban,
mellé téve a csoport, az
osztály **teljes névsorát**
küldjétek el nekünk.
Közös ajándékokat
júniusig megkapjátok.

FODOR SÁNDOR

CSIPIKE

8. Így a jó

Elindult visszafelé a kis ösvényen. A Tisztáson mit lát? Apró földhalmocskák emelkedtek kifelé a fűből sorban, az erdőszél felől, egy... kettő... már a harmadik is, éppen pergett róla lefelé a porhanyó föld. Kukucsi – gondolta, és lábujjhegyen ment a bükkfáig, nehogy a barátjában honvágyat keltsen. Bement az odúba, kitárta az ablakot, majd a seprű után nyúlt.

– Egyet se vigyorgj, Réz Úr, ne félj, téged is fényesre si-

kál Tipetupa!

De Réz Úr csak vigyorgott. És ekkor elsötétült az odú. Madár dugta be a fejét az ablakon.

– Mit csinálsz, Csipike? – kérdezte a boldog vőlegénytől.

– Halkan seprek – sóhajtotta Csipike.

– Így a jó! Így a jó! – ujjongott Madár.

– Gondolod? – kérdezte Csipike.

– Gondolom! Így a jó! Most már nem vagy nyugtalan! – és visszaröppent a faágra.

Csipike elgondolkozott. Lám, igaza van Madárnak. Amióta Tipetupát megismerte, de kiváltképpen amióta kimondták a boldogító ezennel-azonnalt, minden nyugtalansága elmúlt. Elégedetten sepert tovább.

Halkan, de nyugodtan.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtő-
lap 8. kockájába!

ZÁGONI BALÁZS
Cicás mese

A cica felmászott a szemetes kuka tetejére, nyújtózott egyet, és lefeküdt. Akkor volt nyugalma, amikor Barni nem volt otthon. Márpedig Barni még reggel elutazott Apával és Anyával. A cica is látta, amikor Anya két nagy táskával a kezében, Apa a nagy hátizsákkal a hátán, Barni pedig a kicsi hátizsákkal a hátán, teherautóval a bal kezében, labdával a jobb kezében és a Barna Macival a hóna alatt kiszaladt a kapun.

– Most tehát nyugalom van – gondolta a cica, és azokra a szép napokra gondolt, amikor még nyugodtan járhatott-kelhetett, mászkálhatott, sőt nyávoghatott az udvaron, mert Barni nem törődött vele.

Meg kell mondanom nektek, hogy a cica félt Barnitól. Hogy miért? Nos, ez egy hosszú történet.

Az egész úgy kezdődött, hogy Barni félt a cicától. Az első szép tavaszi napon történt, hogy Anya kiküldte Barnit játszani az udvarra. Barni kivitte a labdát, és azt játszotta, hogy eldobta, utána szaladt, és visszahozta. A cica akkor is épp itt csücsült a szemetes kuka tetején, és ő is nagyon szeretett volna játszani. Nézte egy darabig, hogyan futkos Barni a labda után, aztán egyszer nem bírta tovább, zsupsz, leugrott, és a labda után vetette magát. Barni lehajolt, és csak annyit látott, hogy egy szürke négy lábú valami szalad vele szembe, és világít a szeme. A cica is megtorpant, de már későn. Barni éktelen nagy

sírásba kezdett, akkorába, hogy a galambok elrepültek a háztetőről, a szomszéd kutya ugatni kezdett, és Anya a konyhában odaégette a puliszkát. Barni állt és sírt, a cica meg gyorsan visszaugrott a kuka tetejére. Anya kifutott az udvarra, de nem értette, mi történt. Aztán meglátta az összekucorodott cicát a szemetes tetején, és elkacagta magát. Barnit ölbe vette, és vigasztalni kezdte:

– Ne félj a cicától, Barni, nem bánt. Ő jobban fél tőled.

Anya egy kis tálban tejet hozott a cicának.

– Látod, tejet adunk neki, mert azt nagyon szereti, és akkor ide fog jönni.

De Barni ezt nem akarta megvárni, inkább beiskolt a lakásba, és amikor már csak egy kis hüppögés és szortyogás maradt a nagy sírásból, az ablakhoz merészkedett, és onnan nézte, hogyan nyalogatja a cica a tejecskét az udvaron. Szegényt még most is kirázta a hideg, ha Barni éktelen bömbölésére gondolt.

Bizony eltelt a tavasz, és eljött a nyár is anélkül, hogy Barni és a Cica egyszerre men-

tek volna az udvarra. Ha Barni játszott, a cica a szomszéd ház tetejéről figyelte, és ha Anya kivetette a tejet, Barni iszkolt befelé.

Mire megérett a cseresznye, Barni akkora lett, hogy egyedül is tudta hajtani a pótkerekes biciklit, és hangosan tudta kiabálni a

szomszéd néninek, hogy „Szörümünááá!” Erejével és hangjával együtt a bátorsága is megnőtt. Odaállt Anya elé, és azt mondta:

– Én már nem félek a cicától!

És amikor Anya kitette a tejes tálát, odaállt a tál mellé, és elkiáltotta magát:

– Cicaaa, gyere ide, itt a reggeli tejezske!

A cica ott volt Barni mögött. Már korábban elindult a tej felé, de most megtorpant. Legszívesebben elfutott volna, de a gyomra korgott, és a tejezskeének nagyon jó illata volt. Állt egy darabig, hátha Barni meggondolja magát. De hiába. Óvatosan elindult a tejezske felé. Barni észrevette, megfordult, és rákiáltott:

– Hát szia, cica, itt bujkálsz?!

A cica hanyatt-homlok menekült a kuka tejejére.

– Cica, én már erős vagyok, fel tudom emelni a biciklit! – kiáltott Barni, és felemelte a biciklit.

– Gyere gyorsan, cica, kihűl a tejezske!

A cica csak ült a kuka tetején, nyalta a szája szélét, és pislogott.

– Te cica! Nem fogok várni rád...

A cica ettől megijedt: csak nem akarja Barni meginni a finom tejejskét? Összeszedte minden bátorságát, és óvatosan a tejes tálhoz somfordált. Látta, hogy Barni egy helyben áll, és kedvesen mosolyog rá. Ettől kicsit megnyu-

godott, és sietősen elkezdte lefetyelni a tejet.

– Ízlik?! – kérdezte Barni úgy, hogy Lukrécia néni is hallotta a sarki üzletben.

A cica félreugrott, Barnira nézett, de látta, hogy nincs veszély, ezért még gyorsabban tovább lefetyelt, csak úgy habzsolta a langyos tejecskét.

– Te cica – csapta össze a kezét Barni –, te nem mostál kezet evés előtt!

A cica ijedtében felborította a tejes tálat. Megfordult, Barnira nézett, látta, hogy Barni csípőre teszi a kezét, és összeráncolja a homlokát. Aztán a kifolyt tejre pillantott, ami lassan csordogált lefele a kanális irányába. Forgatta a fejét, majd egyet gondolt, és gyorsan elkezdte a járdáról nyaldosni a folydogáló tejet.

– Te cica, most nagyon rossz voltál! – kiáltott Barni akkorát, hogy még a troli megállóban is hallani lehetett. Meghúzom a farkadat! – és már nyúlt is a cica farka után.

De a cica nyávogott egy nagyot, felugrott a kuka tetejére, onnan a csatornára, majd végigszaladt a háztetőn. Ott kifújta magát, és

nem is tért vissza az udvarra délutánig, amikor Anya behúzta a sötétítő függönyt, és ágyba tessékelte a bátor és nagyhangú Barnit.

Hát így kezdődött. De most elmentek, tehát nyugalom lesz, remélte a cica a kuka tetején nyújtózkodva. Csak tejecske nem lesz.

UNIPAN HELGA rajzai

Áprilist sokan mondják a bolondok hónapjának, talán nem is egészen indokolatlanul, hiszen ennek a tavaszi hónapnak az első napján, április elsején sokan próbálják a „bolondját járattatni” a hiszékenyekkel. Az én kedves öreg barátom, akinek ezt a leveletem is díktálom, azt mondja, gyermekkorában otthon, Csíksomlyón, valahányszor sikerült beugratniuk valamelyik társukat, kórusban kiabálták nagy örö-

Kovács Anna, Nagyvárad

mükben: április bolondja, felmászott a toronyba... – de hogy ott mit csinált, arra már az én öreg barátom nem emlékszik.

No, de nemcsak elseje miatt nevezték el a bolondok hónapjának áprilist, hanem azért is, mert az időjárása is kiszámíthatatlan, bolondos. Előfordul (kivált a hónap elején), hogy arra ébredünk, nagy pelyhekben hull a hó, aztán hamar elolvad, nap-sütés-eső sűrűn váltogatja egymást, mintha az időjárás is a bolondját járatná velünk.

De nemcsak a szeszélyes időjárást hozza magával ez a hónap, ha-

Tompa Ábel, Kolozsvár

nem az esztendő diadalmas ünnepét, a Húsvétot is. Ezen a napon emlékezünk Krisztus Urunk feltámadására. És ne feledjük: Húsvét hétfőn a fiúk, miután otthon megöntötték édesanyjukat, leánytestvéreiket, elindulnak, és megöntözik a kislányokat, tanító nénijüket, óvó nénijüket. Finom süteménnyel, kaláccsal kínálják őket, s egy-egy szép piros tojás is jár az öntözőnek.

Ezt az örömet, vidámságot is magával hozza április, miközben lassan eltakarítja a tél utolsó nyomait, a hófoltokat a hegyek északi oldalairól is, hogy a májusnak előkészítse a jöttét.

Bevallom, én is megöntözöm kedves Feleségemet, Típetupát. Igaz, nem rózsavízzel, mint Ti, hanem friss mogyoróharmattal. És Típetupa mindig örömmel fogadja még a Kukucsi-féle öntözőket is. Őt aztán egész tavasszal-

Józsa Boglárka,
Kökös

Gáll Janó,
Borzont

Salamon Orsolya,
Kolozsvár

nyáron és ősszel alig látja, mivel-hogy mezőgazdasági tevékenységet fejt ki, túrja a földet.

Ti pedig, a húsvéti, tavaszi örömök mellett ne feledkezzetek meg arról, hogy már nincs sok a szép nyári vakációig. Szeressétek áprilist is!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Címlap:
Cseke Renáta, Székelyhíd

**Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 304. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,5 lej**

**Molnár Ingrid,
Szatmáérnémeti**

Húsvét reggelén arra ébredtem, hogy kis nyuszi ugrándozott felém, a szájában tavaszi barkával, kellemes Húsvétot kívánva!

András Kinga, Csíkszentsimon
Árassz, tavasz, meleget,
hadd örüljenek az emberek!
Vidítsd fel a világot,
Fakassz sok-sok virágot!
Bartha Szilárd, Tordaharaszton

Nem hull már a hó,
Várom a tavaszt, jaj, de jó.
Csilingel a hóvirág,
Nyílik már a tulipán..

Furcsa Norbert, Illyefalva

Kisütött a napocska,
Elolvadt a havacska.
Felhúzom a csizmámat,
Lubicskolom a sarat.

Mircse Attila, Hilib

Ragyog a természet,
Gurul a bicikli,
Minden gyermek
A tavaszt szereti.

**Szabó Loránd Attila,
Tordaharaszton**

▶ **A mákófalvi
óvodások üdvözlete**

Este illatos kölnimet szekrénykémbé tettem,
a csokinyuszikat mostanra már megettem.
Lányok, jövőre is piros tojással várjatok,
mert újra eljövök majd hozzátok.

Horosnyi Csongor Zsolt, Nagyvárád

Tapsifüles nyuszi piros tojást festett,
Úgy látom, hogy nekem is tartogatott egyet.
A harmatos rózsától kértem szagos vizet,
Amivel, te szép leányka, meglocsollak téged.
Áldjon meg az Isten a házad népével.

Beküldte Gál Noémi, Marosvásárhely

▶ **A sepsiszentgyörgyi Hófehérke Napközlotthon
kiscsoportjának üdvözlete**

Az erdő összes lakója Nyúl üregében gyűlt össze. Nyúl nagy lelkesedéssel osztogatta tojásait. Vadmalacnak csíkosat, mert illik hozzá. Csipike is szép tojást választott. Elégedetten sétált haza Tiptupához, és elhatározta, hogy ezentúl minden Húsvétkor Nyúlra bízta a tojásfestést.

Szítai Eszter, Marosvásárhely

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy huncut nyulacska, úgy hívták, hogy Péter.

Egyszer meg akarta tréfálni a farkast, de a farkas megfogta. Péter nyúl kérte, hogy eresze el, majd meghálálja.

A farkas nagyot kacagott, de elengedte.

Éjjel a farkas csapdába szorult. Kiáltozni kezdett:

– Segítség, segítség!

Nyúl Péter odaszaladt, és elrágta a csapdát. A farkas kiszabadult. Hálásan köszönte a segítséget. A nyulacska szerényen válaszolt:

– Látod, hogy megháláltam, hiába neveltél ki? Jó tett helyébe jót várj!

A farkas megfogadta, hogy többet nem vadászik nyulakra, de amikor éhes, vagy nyulat szimatol, mindig elfelejti az ígérését.

Köllő Tihamér, Gyergyóditró

Tapsifüles nyuszika
belebújt a bozótba.
Onnan hegyzi nagy fülét,
Honnan les rá a veszély.
Ha látja, hogy nincs veszély,
A zöldségesbe is betér.
Szereti a káposztát,
és a finom sárgarépát.

**Máté Tímea,
Csíkszentdomokos**

**Pál Dalma,
Csík-
szentgyörgy**

Farkas Szidónia, Mezőpanit

Köble Tibor, Csombord

Nyitnikének öt fia

